

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 7. 11. 2011, č. j. JMK/148733/2011, sp. zn. S-JMK 148773/2011/OSV-Br,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Magistrátu města Brna ze dne 15. 9. 2011, č. j. 206385/2011/BBA (dále jen „správní orgán I. stupně“) nebyla žalobci přiznána mimořádná okamžitá pomoc z důvodu ohrožení osoby sociálním vyloučením. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 11. 2011, č. j. JMK 148733/2011, bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že se žádost o mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu ohrožení osoby sociálním

vyloučením zamítá podle ust. § 49 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hmotné nouzi“).

Ve včas podané žalobě ze dne 14. 1. 2012 napadl žalobce rozhodnutí žalovaného, domáhal se jeho zrušení.

Namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Tvrzení v odůvodnění nejsou v souladu se skutečností. Jeho situace hmotné nouze vznikla a trvala, od Úřadu Brno-Černovice, sociální odbor neobdržel ode dne 1. 12. 2010 žádnou pomoc, přestože o ni opakovaně žádal. Sociální a odvolací orgán postupoval v rozporu se zákonem, jeho skutečný sociální, zdravotní a majetkový stav nezjišťoval, protože by musel zjistit, že nemá žádné prostředky k živobytí, nemá části prostředků k bydlení a ostatních potřeb, že je osoba sociálně vyloučená a zdravotně ohrožována a že u úřadu žádal ze zdravotních, sociálních a hmotných důvodů o pomoc. Byl toho názoru, že ze strany žalovaného nedošlo ani po věcné stránce ani po obsahové stránce ke správnému a oprávněnému závěru v jeho rozhodnutí a odůvodnění. Navrhl, aby přezkoumávané rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 9. 3. 2012 uvedl, že vzhledem k tomu, že s účinností od 1. 1. 2012 přešla na základě zákona č. 366/2011 Sb. působnost krajských úřadů rozhodovat ve věcech dávek státní sociální podpory, dávek pomoci v hmotné nouzi na Ministerstvo práce a sociálních věcí, stalo se tímto dnem ministerstvo procesním nástupcem žalovaných krajských úřadů v soudních řízeních v těchto věcech.

K žalobě směřující proti rozhodnutí žalovaného uvedl, že žaloba je neodůvodněná, ve svém základě neopodstatněná. Strana žalovaná se po seznámení se spisem a s napadeným rozhodnutím ztotožňuje s rozhodnutím žalovaného. Navrhl proto, aby v plném rozsahu byla žaloba zamítnuta.

Krajský soud v Brně nařídil ve věci na žádost žalobce jednání dne 30. 8. 2013, kterého se však žalobce nezúčastnil, z jednání se neomluvil, ale vzhledem k tomu, že doručení bylo vykázáno, soud rozhodl v jeho nepřítomnosti. Rozhodl též v nepřítomnosti žalovaného, neboť tento s uvedeným postupem souhlasil.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 24. 8. 2011 žádost o mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu ohrožení osoby sociálním vyloučením. V odůvodnění žádosti však nebyly uvedeny žádné skutečnosti, které by předpokládaly hrozbu sociálního vyloučení. Dne 31. 8. 2011 byl žalobce vyzván k doplnění skutečností prokazujících ohrožení sociálním vyloučením, ve stanovené lhůtě však tyto skutečnosti nedoložil. Správní orgán I. stupně proto věc posoudil tak, že se nejedná o osobu v hmotné nouzi.

Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaná posoudila jako nedůvodné. Přihlédla k tomu, že po podání žádosti o dávku mimořádné okamžité pomoci z důvodu ohrožení osoby sociálním vyloučením, byl žalobce vyzván dne 31. 8. 2011 k doplnění a doložení požadovaných údajů, sice doplněním skutečností prokazujících ohrožení sociálním vyloučením. Byl vyzván k doložení dokladu, který by potvrzoval, že se stal obětí trestné činnosti jiné osoby vydaný orgánem činným v trestním řízení a že tato skutečnost jej sociálně

vylučuje. Dále byl poučen, že pokud nesplní povinnost, která v dané výzvě mu byla uložena, pak podle § 49 odst. 5 citovaného zákona dávka nebude přiznána. Vzhledem k tomu, že žalobce na výzvu nereagoval, nebyly dány důvody k úvaze, zda jsou u něho splněny podmínky a lze jej považovat za osobu v hmotné nouzi.

Podle ust. § 2 odst. 6 zákona č. 111/2006 Sb., v platném znění, za osobu v hmotné nouzi může orgán pomoci v hmotné nouzi považovat též osobu, která v daném čase, s ohledem na neuspokojivé sociální zázemí a nedostatky finančních prostředků, nemůže úspěšně řešit svoji situaci a je ohrožena sociálním vyloučením, jestliže zejména:

- a) je propuštěna z výkonu zabezpečovací detence, z výkonu vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody, nebo
- b) je po ukončení léčby chorobných závislostí propuštěna ze zdravotnického zařízení poskytovatele zdravotních služeb, psychiatrické léčebny nebo léčebného zařízení pro chorobné závislosti, nebo
- c) je propuštěna ze školského zařízení pro výkon ústavní či ochranné výchovy nebo z pěstounské péče po dosažení zletilosti, resp. devatenácti letech, nebo
- d) nemá uspokojivě naplněny životně důležité potřeby vzhledem k tomu, že je osobou bez přístřeší, nebo
- e) je osobou, jejíž práva a zájmy jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby.

Ze shora citovaných zákonných ustanovení je zřejmé, že jednou ze základních podmínek pro rozhodnutí o přiznání dávky v systému pomoci v hmotné nouzi je mj. i průkaznost, že žalobce je osobou, jejíž práva a zájmy jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby. V daném případě, byť žalobce tvrdil, že jeho práva a zájmy jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby, na výzvu správního orgánu I. stupně ze dne 31. 8. 2011 ve lhůtě do 8 dnů ode dne oznámení této výzvy neosvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, nedoložil skutečnosti prokazující ohrožení sociálním vyloučením, nedoložil doklad vydaný orgánem činným v trestním řízení, že se stal obětí trestné činnosti jiné osoby. Za daného stavu tak nesplnil žalobce povinnost vyplývající z ust. § 49 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Postup správního orgánu I. stupně i žalovaného proto koresponduje s ust. § 49 odst. 5 citovaného zákona, dle kterého nesplní-li osoba uvedená v odst. 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti uvedené v odst. 1 až 4 může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávka zastavena, nebo dávka odejmuta.

Vzhledem ke zjištěné skutečnosti, která znemožnila žádosti vyhovět, neprovedl proto správní orgán další dokazování a žádost oprávněně zamítl (ust. § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Jak z výše uvedeného vyplývá, vznesené námitky žalobce nebyly shledány opodstatněnými, žalovaný se nedopustil právního pochybení v projednávané věci. Vady

řízení, které by měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, tedy soud neshledal. Žaloba proto podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodná byla zamítnuta.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci byl plně úspěšný žalovaný, který měl tak vůči žalobci právo na náhradu nákladů řízení v soudním řízení důvodně vynaložených. Žalovaný však nárok na náhradu neuplatnil a ani ze soudního spisu nevyplynulo, že by mu nějaké náklady v souvislosti s řízením před soudem vznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení proti žalobci nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. srpna 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová